

EL LLAMP

AEP - CDHS
BARCELONA

AEP - CDHS
BARCELONA

Porta-veu nacionalista de Gadesa i sa comarca

Núm. 62

Any IV

SORTIRA ELS DIES 15 I DARRER DE CADA MES

PREU DE SUBSCRIPCIÓ

Trimestre..... 1 pesseta

Gadesa 31 de Gener de 1924

La correspondència a la Direcció:
CATALUNYA, 7, 2. on

CONDICIONS

Els treballs es publiquen baix la responsabilitat de llurs autors.
No es retornen els originals.

Visions d'Orient

II

La caiguda de Venizelos

A les darreries del mes de Setembre de 1920, vaig anar a Atenes. Feia poques setmanes que s'havia signat el tractat de Sévres i feia pocs dies que Venizelos havia retornat al seu país, després d'una llarga absència, convalescent encara de les ferides rebudes en l'atemptat de París.

En el tractat de Sévres, havien estat consignades les majors ambicions històriques de Grècia. Tot el somni de Venizelos, aquell somni que un any i mig enera m'havia exposat a l'Hotel Merceades, era ja una realitat. En el tractat de Sévres, Venizelos havia aconseguit tot el que, en veritat, havia demanat per a la seva pàtria, fins al punt que, si l'hagués redactat tot sol, ben poques paraules en el text, i ni una línia en les cartes que l'acompanyen, haurien sofert modificacions. Gairebé tota la Tràcia, amb sortida al Mar Negre i les illes d'Imbros i Tenedos, passaven a Grècia en plena sobirania, i a l'Àsia Menor, la ciutat d'Esmirna, la més populosa i més rica de les ciutats de la Turquia d'Àsia, amb un *hinterland* extensíssim que englobava la part més rica i més poblada d'Anatòlia, quedaven sota l'administració grega, per a preparar, durant cinc anys, el plebiscit que l'hi donaria definitivament, en plena sobirania. I, per si no fos prou la pròpia sort, Grècia tenia, perquè la seva satisfacció fos major, el goig de veure desfeta i trossejada l'odiada Turquia, que, gairebé expulsada d'Europa, perdria, a l'Àsia, l'Àrabia, la Síria, l'Armènia, la Palestina i la Mesopotàmia, i renunciava a tota ombra de sobirania sobre Egipte i Tripolitania.

I si s'havien complert, i fins excedit, les profecies diplomàtiques de Venizelos, s'havien complert també les seves profecies militars. Com m'havia anunciat a París, Grècia havia organitzat un exèrcit formidable, el millor, el més nombrós i ben equipat que mai hagués tingut. I aquest exèrcit havia ocupat, sense trobar resistència, no sols la ciutat d'Esmirna i el seu suculent *hinterland*, sinó també una faixa immensa de l'Àsia Menor, que anava des de Brusa fins davant de la illa de Rodas i que es ficava endins, cada dia més endins, de l'Anatòlia, talment com si les tropes gregues volguessin repetir la fantàstica expedició del gran Alexandre a través de l'Àsia.

I el Govern de Constantinoble, que havia

signat totes les humiliacions del tractat de Sévres, en complia, lleialment, les estipulacions: la Turquia, moribunda, sense força ni per a protestar, amb què havia comptat Venizelos, estava perfectament representada pel Govern de Constantinoble. Es veritat que en el cor de l'Àsia Menor, Mustafà Kemal, l'heroi turo de la gran guerra, havia aixecat bandera de rebel·lió i que al seu entorn s'havien congregat alguns caps calents que renegaven del tractat de Sévres i proclamaven la seva decisió d'oposar-se per la força a la voluntat omnipotent de les majors potències del món. El Govern de Constantinoble, compost d'homes prudents i resignats, mirava els facciosos d'Àngora com enemics de la Pàtria, les desgràcies de la qual anaven a augmentar amb la seva temerària aventura, i l'energia que li havia mancat a Sévres la va treure per a excomunicar vigorosament els kemalistes, contra els quals envià un petit exèrcit —no el podia reunir major... ni feia falta!— del qual se sabé la sortida, i mai no se'n sabé l'arribada... fins molt temps després, que fou públic que els oficials i soldats que el formaven, en lloc d'empresonar Kemal, s'havien posat a les seves ordres.

Vaig visitar Venizelos, instal·lat a la casa que li havia regalat un admirador, tan voltada i plena de soldats cretenos, que semblava una caserna. En el despatx, un despatx inmens, on m'esperava, m'ensenyà, amb especial interès i complaença els forats que hi deixaren les bales quan les turbes realistes intentaren l'assalt del seu domicili, en aquells dies crítics i tèrbols que precediren la seva fugida a Salònica per a crear allí el nucli oriental, que lluitaria contra Turquia i Bulgària, els enemics exteriors, i contra el rei Constantí, l'enemic interior definitiu, irreductible, de Venizelos.

Parlàrem, naturalment, dels seus èxits, — jo no l'havia vist feia alguns mesos — i de la tasca immensa que li venia a sobre per a organitzar els nous territoris i per a establir una administració en harmonia amb una Grècia que tornava a doblar en població i extensió, després dels augments, encara no païts, de 1913. —I, tot parlant de les dificultats immenses d'aquesta tasca d'assimilació i administració de nous territoris, jo li vaig exposar els meus dubtes de si Esmirna i el seu *hinterland* compensaven l'esforç i els sacrificis d'una expedició militar costosíssima, que durava feia mesos i mesos i que en podia durar molts més encara: Venizelos,

reconeixent quela resistència dels kemalistes era una contrarietat, no hi donava importància major i, en canvi, considerava que tant en l'ordre econòmic com en l'ordre polític l'ocupació d'Esmirna era d'una transcendència excepcional per al present i per a l'esdevenidor de Grècia i de la raça hellènica.

Parlàrem uns moments de les eleccions, ja convocades, per elegir el Parlament que tindria la missió trascendental d'encarnar en realitats totes les perspectives de gràndesa que el tractat de Sévres obria a la nació hellènica. Venizelos estava tan segur del seu triomf, que ni se n'ocupava, de les eleccions: consagrava totes les seves activitats a la resolució dels innombrables problemes interiors, que les seves absències havien ajornat: les eleccions serien un plebiscit, una apoteosi.

Ho creia Venizelos; ho deia tothom a qui jo parlava, i era cosa tan natural, tan raonable, que no se'm va ocórrer tan sols insistir en una enquesta sobre aquest punt.

Vaig sortir d'Atenes a primers d'octubre, amb l'obsessió del retrat de Venizelos exhibit per tot arreu, amb una profusió marejadora, i amb les orelles aixordades per les ovacions frenètiques amb què arreu era acoïllida la seva presència.

En desembarcar vaig assabentar-me que el Rei de Grècia, mossegat per un simi, estava moribund. Pocs dies després, moria el Rei Alexandre i la lluita electoral sofria un canvi radical: la successió a la Corona plantejava el problema del retorn del Rei Constantí, i les eleccions de Grècia anaven a fer-se a l'entorn d'aquesta opció: o el Rei Constantí o Venizelos, aquell amb el bagatge de tots els seus errors, aquest amb el formidable actiu dels seus triomfs i el del seu prestigi internacional.

I a primers de novembre, un mes després, els ciutadans grecs, els mateixos que tenien encastat per a tot arreu el retrat de Venizelos, els mateixos que el victorejaven pels carrers, els mateixos que en parlaven amb admiració i amb pasme, votaren, en aclaparadora majoria, contra Venizelos; i aquest, ferit en la part més viva dels seus sentiments, aclaparat per la major decepció que pugui sofrir un home, sortia de Grècia amb la ferma decisió de no tornar-hi mai més. —I, unes setmanes després, desafiant el *velo* de les grans potències occidentals, tornava a Grècia el Rei Constantí, l'enemic mortal de Venizelos, i el poble grec el rebia triomfant i a les botigues i a les cambres privades e

seu retrat omplia els mateixos marcs que setmanes enrera enquadravn el retrat de Venizelos.

Tot el revirament d'opinió que el resultat de les eleccions gregues significa, cal atribuir-lo al plet dinàstic, que la mossegada d'un simi travessà al mig de la lluita electoral?

Jo crec que, sense desconèixer que aquell fet hi tingué considerable influència, no fou l'únic a produir aquell resultat, que assombrà el món enter.

Davant les prolongades absències de Venizelos, retingut a París per les deliberacions de la Conferència de la Pau, els seus amics, embriagats pel triomf, es llançaren a una persecució rancuniosa dels amics i partidaris del rei Constantí, i procediren amb una manca de tacte i de prudència que provocà en molts esperits una forta corrent antivenizelistista, que no s'expressava encara contra el cabdill absent, però que es manifestava viva i rabiosa contra els seus col·laboradors.

D'altra banda, la campanya d'Àsia Menor durava massa i el poble començava a estar-ne fatigat. El poble grec és tant o més impressionable que els pobles llatins: fàcil, com cap, als entusiasmes frenètics, no té la santa virtut de la perseverança. S'entusiasma amb l'ocupació de Brusa i d'Esmirna i de Aidin, però els mesos passen i l'exèrcit victoriós no retornava. No en tornaven d'Àsia Menor sinó els soldats malalts i els ferits de les emboscades kemelistes. I el drama, que l'any 1919 era una de les monedes més sanes, de més alta cotització, començava de baixar, i d'això se'n donava la culpa a les despeses de la campanya. Els negocis sofriren la mateixa crisi que passaven per tot arreu en la tardor de l'any 20, en venir la sobtada baixa de preus, i a Grècia, país de comerciants, als qui la baixa trobà amb grans *stocks*, la crisi fou molt fonda; i d'això, d'aquest mal universal, també en tenia la culpa la campanya d'Àsia Menor. I, per damunt de totes aquestes concauses, hi havia la permanència, a través dels segles, d'aquella ronya de l'enveja que ja en la Grècia antiga exigia el sacrifici dels seus homes més il·lustres, dels que havien donat major glòria a la pàtria. I el mateix sentiment que decretà l'ostracisme dels més grans homes de la Grècia antiga, fou, en bona part, el que posà a les mans de milers i milers de ciutadans grecs, que públicament aplaudien Venizelos, la candidatura adversa que, amb el secret del vot, llançaven a les urnes, com si fos una sentència d'ostracisme.

I per l'acció de totes aquestes concauses, es va produir el fet transcendent de què els immensos problemes, les tremendes responsabilitats que una victòria, potser excessiva, posava en mans dels governants grecs, quedaren concentrades en les mans inexpertes del Rei Constantí i de la seva *camarilla* d'insignificàncies. I cal no oblidar que l'administrar un triomf ha estat sempre tasca més difícil i delicada que el resistir i fins que el reaccionar d'una derrota. Per això darrer bastaren la fe i el coratge; per allò altre, sobretot quan el triomf assoleix les proporcions fantàstiques del que havia obtingut Venizelos, precisen aptituds excepcionals, que sols molt de tard en tard es troben en un home o en una colla d'homes. Que té d'estrany que no es trobessin en el Rei Constantí i en els seus tertulians, si no han aparegut en cap de les grans democràcies triomfadores en la guerra mundial?

F. CAMBÓ.

De casa nostra

Era al mes de Maig de l'any passat. Des d'aquestes planes d'EL LLAMP, es recomo-

nava als nostres volgudíssims llegidors que votessin una candidatura, que'l patriotisme dels electors feu triomfar. Han passat ja vuit mesos d'aquells dies de lluita i'ls representants escollits han estat substituïts.

¿Quina ha estat la seva actuació? ¿Han complert i satisfet les aspiracions del cos electoral?

En vritat que'l temps d'actuació dels exdiputats «provincials», ha estat breu; empró el mateix Directori militar que avui regeix els destins d'Espanya, ens dona la resposta: Els ex representants a la Mancomunitat i Diputacions de Catalunya han estat substituïts; però el motiu d'aital substitució ni es la mala administració ni la malversació dels nostres cabals:

El cos electoral del districte de Gandesa-Falset, igualment que'ls restants de Catalunya, al depositar la papeleta dintre l'urna, votava una ideologia.

Per aquestes anteriors raons, crec jo que EL LLAMP en nom dels electors pot adreçar-se als ex diputats per a remeiar-los hi tot el que han fet en defensa dels interessos i de la dignitat del districte

DOMENECH DE LA CASTELLANÍA.

Proses barbres

Alsant el beire

Plan nos avui en l'encetament de l'any novell, destriar oh amics les oides d'aquella deixades anar com escurrialles de podridura espiritual per l'any novell, aqueix any, Oh Déu, que hom voldria fós el millor de sa vida i on hi trobessin els nats tots de la Terra, aquell ajut i aquella conformansa d'esperit que fes de tots nosaltres una veritable família universal, on la compenetració i el sa guiatge en les dolces virtuts fós norma i guia.

Avui que les valors morals dels homes — i sembla un càstic — estant tant a menys i no és nou trobar a cada cap de carrer, o bé a la plaça, ja al cafè, ja fós els viarans tant del plà com de la muntanya, al fals redemptor, a l'amio hipòcrita, al germà dolent, al ric egoista, a l'embustero vestit de senyor, al religiós fanàtic, al ruc amb verniç de sabi, al ignorant pretenciós, i al pare de família carregat de viciois tots prou dolents i depravats posar càtedra de bon educador, libem per a que això s'acabi, amics de Catalunya, amics de tot el món.

Que la flama purificadora com nou Jordà endoloeixi a les gents i les faci ésser bones.

Que els pensaments equivocats i plens de prejudici, siguin rublerts de bonesa i d'òpims fruits.

Que la nau equivocada arribi a platja tranquila i a port segur.

Que el dolent es corregeixi.

Que el bó esperi tranquil i segur, i es veurà premiat.

Per el falsari incorregible el despreci més pregou.

Per l'equivocat en bona fé, el nostre amor i la nostra encaixada d'amistat.

Per tots ells, i por tú any 1924, avui al·cem el beire plé d'amor i dringuem el cristall fúissim curull de vi bó i ranciós cullit per la mà de la amiga diem:

Salut a tots i que la pau siga l'amistat dels Homes.

R. SEDÓ BORRELL.

Capsanes, Gener 1924.

Revisat per la previa censura militar

Anuncis Oficials

El senyor Delegat Governatiu d'aquest partit, no volent causar cap perjudici a ningú, i vetllant per los interessos de tots els Municipis del partit, ha fet públic per tots els pobles de la seva jurisdicció el sigüent:

«BANDO»

DON FERNANDO SUÁREZ DE FIGUEROA,
Delegado Gubernativo del Partido de Gandesa.

Al dirigirme a todos vosotros lo hago con la plena seguridad de que está vuestro ánimo dispuesto a esforzadas empresas si han de tener por fin el cambio de la vieja España en otra España de más amplios horizontes.

Estoy seguro que no vacilariais un instante si de vuestro esfuerzo generoso y abnegación ilimitada hubiera necesidad en momento dado, ofrendarlos en aras del bienestar nacional; y al tener esta plena seguridad en lo más grande, en lo que traspasa los límites de los deberes corrientes, he de tenerla también en cuanto hace relación con los deberes inmediatos al ciudadano que no son otros sino atender a las necesidades del ciudadano mismo.

Por dajadez e incuria de gobernantes pasados, y predominio ya relegados a justo olvido, no han sido satisfechos a los Municipios cantidades que con arreglo a reparto de los mismos, deberían de haber ingresado en sus arcas. Atrasos incalculables existen, con cuyas sumas podrían los Ayuntamientos atender a problemas vitales, como son: saneamiento de las poblaciones; construcción de Escuelas; urbanización; hospitales y casas de beneficencia.

En una palabra: salud, cultura, belleza y caridad, que es lo mismo que decir progreso, y el que se opone al progreso no hay más remedio que hacerle acatar por la fuerza.

A los que en tales condiciones se encuentren me dirijo para advertirles que de su espíritu ciudadano espero que durante tres meses, a partir del día de hoy, acudirán presurosos a amortizar las deudas pendientes con los Ayuntamientos, que es lo mismo que decir con el pueblo, y si como no creo, hubiera quien con ausencia completa de ciudadanía, no pusiera su voluntad a la altura de sus fuerzas económicas para ir reduciendo los débitos hasta anularlos, se emplearía todo el rigor que su conducta mereciera.

Gandesa 20 Enero 1924.

Fernando Suárez de Figueroa»

La Recaptació de Contribucions d'aquesta zona, també fa públic de que'l pròxim mes de Febrer recaptarà el 4.º trimestre de contribucions, amb aquest ordre:

Arnes, el 17 i 18; Ascó, del 7 al 9; Batea, del 4 al 7; Benisanet, del 9 al 11; Bot, 21 i 22; Caseras, 6 i 7; Corbera, del 12 al 14; Fatarella, del 15 al 17; Flix, del 4 al 6; Gandesa, del 23 al 25; Horta, del 19 al 22; Miravet, del 12 al 14; Mora d'Ebre, del 8 al 11; Pinell, 4 i 5; Pobla de Masaluca, 1 i 2; Prat de Compte, 15 i 16; Ribarroja, del 1 al 3, i Villalba dels Arcs, del 1 al 3.

SERVEIS DE RAMADERIA

DE LA MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Havent-se fet venient per molts pobles ibèrics al famós Institut Pasteur de París que aqueixos darrers anys el cólera de l'aviram havia augmentat de virior exaltant d'una manera paorosa la difusió i l'estrall en totes les cries d'aviram, ço que feia quasi nuls els efectes de les vacunes fins suara utilitzades per a combatre l'esmentada malura, l'Institut Pasteur ha preparat una nova vacuna de una enorme potència, els assajos i estudis de valoració de la qual ha encarregat de fer al Laboratori de Patologia Animal de la Mancomunitat de Catalunya, puix que aquest és el únic organisme capdevanter en la lluita contra les malures dels animals de corral.

No cal dir que l'esmentat Laboratori continúa realitzant els anàlisis i les proves al damunt de les corpes de caps d'aviram que vulguin els industrials ramaders i pagedos remesar-li a son estatge, C. d'Urgell, 187, Barcelona.

El Laboratori de Patologia Animal de la Mancomunitat de Catalunya, avisa a les comarques que crien el bestiar de llana i cabriu, que molt prompte començarà una sèrie de lliçons pràctiques per a iniciar als remaders en la vacunació dels seus ramats d'ovelles i cabres amb la nova vacuna preparada per Mr. Bridré, d'absoluta eficàcia per a prevenir l'agalaxia encomanadissa que de vegades s'acompanya en el primer període d'aqueixa, de les febres de Barcelona en el bestiar cabriu.
Barcelona, Gener de 1924.

D'Esport

Junt amb el desig de presentació en aquestes columnes d'EL LLAMP, desitjo recullir la meua salutació, els indulgents i estimats llegidors que amb llur ajuda ens estimulau per a exposar nos tres no destíssims judicis vers els que presten llur atenció.

D'esport a vui podem parlar-ne poca cosa, ja que la premsa diària i professional satisfà l'ansia de l'afició amb els «istes» de tot color, tota vegada que cadascú procura llegir el que li agrada més i per çò diu que satisfà tota mena de «istes» desitjats.

Després de tot no serà de més que parlem una mica de nostra apreciació vers el campionat de Catalunya, que a la fi és el que més ens interessa, i exposem el que a vola-ploma hem recollit.

La puntuació d'aquest campionat avui per avui no sofreix cap incògnita encara que l'«Europa» em patés o perdés amb l'«Espanol», ja que la superioritat manifesta de l'«Europa» (excepte ció de la porta) és cosa donada que la final deuria ésser disputada entre l'«Europa» i el «Barcelona». A l'arribar aquí, és on hem de caminar més segurs. Les justíssimes victòries que el «Barcelona» està obtenint contrasten plenament amb les lluites del Club de Gràcia, les quals criden fortament l'atenció.

I serà de veure la final disputadíssima que els xicots d'en Mata posaran sobre el terreny.

No vull pas assegurar ni fins suposar una victòria d'aquets sobre de l'equip blau-grana, però sí que aquest últim es necessari empenyí una més elevada superioritat de conjunt i... fins moral per a batre les triomfals ales dels actuals campions, en la darrera carta a jugar.

No dubtém de que'l Club degà farà els possibles per a millorar de forma i més havent de jugar encara el partit de segona volta i que es mediran les dues forces per a la final, però aquesta ¿qui la guanyarà? En futbol sobrevenen sorpreses inverosímils. Espereu doncs l'acabament de la segona volta i la sorpresa final...

**

L'espai no ens permet extendre consideracions vers el campionat inter-regional «Biscaia-Catalunya». Sols direm que encara que a favor nostre tenim camp i públic ens falte aquella independència i fins legalitat en les seleccions que desitjariem imperés amb les persones de nostres directius. Comentaris? Cap. Tenim novament enfront els representants de la tècnica del pase curt i llarc i dels camps durs i d'herba.

Sols ens resta animar a nostres representants per tal que procurin sortir victoriosos d'un encontre com un altre qualsevol ja que la qüestió de tècniques i camps es molt llarga.

Tant llarga que no la podrém acabar per ara...

MIGUEL NAVARRO.

Guiamets, E. F. C., Gener 1924.

Sportives

Mirant sota el punt de vista d'aficionat al esport, m'ha causat verdadera amargor el veure la situació crítica que aquest travessa en la meua estimada Gandesa. He passat entre els meus festes tan asenyalades com son la diada dels Reis, i Sant Antoni, i el camp de futbol ha restat sol, sens un partit amistós i lo que's pitjor sens un cop de pilota d'entrenament i que faci esperar l'apropament d'alguna lluita. Facilitment es pot comprendre que l'esport a Gandesa està desmoralitzat, i que aquells dies tan venturosos en que l'honor del poble semblava que estigués concentrat dintre una copa jugada amb forasters, ja son passats a l'Historia. ¿Les causes? no vull entrar en matèries particulars, pro la causa la veig clara i nua al entrar en un café (sia quin sia) i veure'l ple de gent jove, la majoria cap ficats davant del «dominó» i jugant al «paso.» ¿Es que el jovent de Gandesa no te altra aspiració que passar els anys que la Natura ens dona per poder gaudir d'una fortitud d'ànima i de cos, en l'ensopiment que's troba actualment?

Hi ha alguna excepció i aquesta per cert gairebé sola es pot dir que's més honorosa: En Miquel Altadill aquest bon amic de la música, reuneix tots els

vespres a un grapat de joves, i sota la seva batuta posant tots junts la força de voluntat que requereix tot lo que's fa desinteressadament, ensagen fins arribar al més complet perfeccionament les peces musicals més belles. ¿Per quin motiu doncs, lo que fan aquets joves amb la música no es pot fer amb l'esport? Se m'ha dit que hi ha la dificultat de cert senyor veí del camp d'esport que té la amabilitat de quedar-se amb totes les pilotes que van a raure en sa casa, pro aquesta mida tan injusta com poc democràtica pot evitar-se sinó de bon grat, acudint a les autoritats locals que en tot moment tenen el dret de vetllar per l'enlairament de la cultura física, filla com tots sabem de l'esport. Si l'afició a l'esport i particularment al futbol no és morta encara a Gandesa com es pot comprovar amb la mainada que juga desforadament per nostres carrers ¿ahont son aquells dirigents del moviment cultural que s'obri al nostre poble arran l'inauguració del Casal? ¿Es que en l'esport no pot sortir com en la música un home honrat que posant-se al enfront d'aquesta joventut ardida d'emoció esportives, la sàpigue guiar al verdader camí esportiu, tallant de una vegada les enveges i competencies iníques que en compte de enaldir l'esport, el prostitueix i el degenera? Si aquest hom que jo demano surt a donar el pit, a n'aquesta lluita noble estic segur que Gandesa tornarà a ésser la cap de-vanteria del esport comarcal.

Hu repeteixo, per Gandesa i per la nostra idolatrada i sempre volguda Pàtria, ho demana

SALVADOR CABESTANY.

Gandesa i Gener de 1924.

Des de Villalba

El dia 13 del present tingué lloc en aquesta localitat, la benedicció de la bellíssima imatge de Santa Bàrbara, ofrena que feu la virtuosa senyora Na Bàrbara Suñé, digníssima filla amb que compta nostre poble.

Dit acte constituí una manifestació popular, que remercià ben clarament l'agraïment amb que sapiguéren acollir els fills d'aquesta vila la singular exquisitesa que demostra ostentar-ne tan elevada ment dita senyora.

Nostra més coral felicitació, doncs, trametém a qui ha demostrat ésser font inestroncable d'amor per a Villalba.

—El dia 16 del present Gener vegéren augmentada llur ditxa amb el naixement d'una angelical i robusta nena, els digníssims professors d'escola primària d'aquesta vila, senyors En Ramón Baillina i Na Carme Romeu.

Rebin els joiosos i il·lustrats pares nostra més expressiva enhorabona, ensemps que desitgem forces anys de felicitat a la recent nascuda, per a la major glòria dels mateixos.

—Aquest any les festes de nostre patró S. Sebastià, s'han desenrotllat amb escassíssima afluència de forasters.

Entre aquests, però, puguérem admirar a les jamosíssimes germanes del que d'un modo tan digne com exemplar ha vingut dirigint l'instal·lació elèctrica d'aquest poble, Srtas. Na Emilia i Na María Bienvenido, i a quines tinguerem l'honor de puguer saludar. Que sa bréu estada entre nosaltres els haigi estat forsa agradosa.

Malgrat lo esmentat en un principi, no deixarem de resultar lluidíssimes dites festes.

CORRESPONSAL

Noticiari de tot arreu

L'altre dia estigué unes hores a n'aquesta; a l'objecte de revisar les obres del Cementiri i de l'Escorxador municipal, per a informar després en una famosa denúncia que, diu que diuen... que hi ha presentada, filla dels sentiments patriòtics d'algún bon senyor; el distingit Arquitecte de Reus, En Pere Casellas.

**

Resultat de l'inspecció realitzada pel Delegat gubernatiu d'aquest partit al poble de Corbera, ha estat canviat l'Ajuntament, restant constituït d'aquest modo:

Alcalde: En Joan Alvarez Espinós.

1.er Tinent: En Ramón Clua González.

2.^{on} id: En Manuel Monreal Aguiló.

Regidor Sindic: En Josep Clua Alvarez.

Id. id. Suplent: En Jaume Clua Masdeu.

Id.: En Pere Alvarez Amorós.

Id.: En Pasqual Cortiella Moliner.

Id.: En Llorenç Ferrer Dardell.

Id.: En Agustí Clua González.

Id.: En Francesc Solé Tramunt.

**

Havem tingut el gust de saludar al nostre bon amic, En Daniel Serres Rofes, Jutge Municipal i comerciant de Mora d'Ebre i al acabadat propietari, també del mateix poble, el no menys amic, En Santiago Treig Montagut.

**

Ha sigut nomenat Jutge de 1.ª Instància de Verín, el que fins ara desempeñava igual càrrec a n'aquest partit, nostre particular amic, En Faust García i García; i per a substituir a n'aquest jutgat ha estat nomenat el que estava a Vinaroç, En Francesc Amatell Tusquets.

**

Degudament autoritzats pel Sr. Delegat gubernatiu, el dia 17, se reuniren el Conçell directiu de la Societat «Casal Gandesa», acordant la dissolució de la mateixa.

**

Ha sigut nomenat Mestre d'Escola interi de Darroç, el nostre estimat i distingit col·laborador, En Victor Ferrús.

**

Des d'Aicoriça (Teruel) a l'Estació de Mora la Nova, s'ha establert un servei d'automobils, diari passan per Calanda, Alcañiz, Valdeatorfó i Calaceit.

**

També's parla d'un nou servei d'automobils, des de Tortosa-Gandesa-Calaceit i Valderobres, d'una nova Empresa concessionària de la conducció del correu.

**

Hi ha gran espectació, per conèixer el resultat d'una denúncia que va ésser dirigida, diuen que al senyor Governador, i que afecta gairebé a les persones de més relleu de Gandesa.

¿Comentaris? n'hi ha per a tots els gustos.

¿L'autor de la denúncia? és un secret que corre de boca en boca.

¿Fets denunciats? havem sentit a dir que n'hi ha una, pila, com volent dir allò de «por mucho pan...»

Lo que podem dir nosaltres, sols és; que han anat a declarar, segons se diu, senyors que pasegen títols professionals i fins hi ha algún maliciós que diu, que deu de venir també a informar, un Registrador de la propietat i un Jutge de 1.ª instància.

**

El nostre confrare La Comarca Gandesana ha publicat un número extraordinari i amb nou format, amb motiu de celebrar el seu primer aniversari. Nosaltres després de felicitar-lo, se'ns acut un duplete: La Comarca Gandesana va publicar-se per primera vegada en Novembre de 1922 i celebrà el seu primer cap-d'any en Gener de 1924. ¿Es que per al nostre confrare, l'any de catorze mesos? i seguint aquet camí ¿Quin mes d'aquesta centúria, celebrará el seu según aniversari?

Tarragona

Imp. Llorens i Cabré

Carrer de Fortuny, 4

Banc de Reus de Descomptes i Préstams

Sucursal de Gandesa - Telefon 7 - Plaça Pi i Margall, 8
Banca - Giros - Cambis - Compra i venda de Valors - Negociació de lletres

Comptes corrents en Pessetes, en Francs, Marcs, Liras, etc.—CAIXE DE ECONOMIES: A la vista, a sis mesos, a un any y a dos anys. (Els interessos se paguen per semestres, en 1.er de Gener i 1.er de Juliol).
Compra de cupons — Custodia de Valors — Corresponsals en totes les places importants d'Espanya, Europa i América

Sucursals del BANC DE REUS: F. Iset, Gandesa, Montblanch, Mora d'Ebre i Santa Coloma de Queralt
Agències a Flix, Espluga de Francolí, Cambrils, Borges Blanques, Sarreal i Juneda

≡ Abonos "FRUCTIDOR" ≡

NOM I MARCA REGISTRATS AMB EL NÚMERO 45.591

:: Fàbrica i camp d'experimentació ::
Molins d'en Compte.—Jesús (Tortosa)

Apropiats per a tota mena de cultius, per a cereals i grans, hortalises en general, arbreries (olívols, vinya, ametllés, etc.)
Immellorables resultats en les probes realitzades als pobles dels contorns, com Pinell, Caseras, La Fresneda, Batea, Horta, Miravet, Alcafiz, Fabara, etc., i les millors referències de Sindicats i particulars que l'han adoptat com a únic en qualitat i preu.

ANÁLISI GARANTIT
(efectuat al Laboratori Central de l'Estat)

CONDICIONS I PREUS VENTATJOSOS

Dirigiu-vos a JOSEP MONCLÚS BALAGUÉ
APARTAT 20 TORTOSA

EL LLAMP

Porta-veu nacionalista
de Gandesa i sa comarca

Preu de subscripció: 4 pessetes a l'any

Anuncis a preus módics

Surt els 15 i últim de cada mes.

AUTOMOBILS DE LLOGUER

DE

XAVIER GURRERA

SERVEIS RÀPIDS I ACURADS

:: A PREUS REDUITS ::

Carrer d'Aragó, n.º 3, PASTISSERIA - Teléfon n.º 10

G A N D E S A

ULTRAMARINS I COLONIALS

ADOBES QUÍMICS
PER A L'AGRICULTURA

Casa recomenada i acreditada pels pobles de la Comarca de la Terra Alta.

Son assortiment i llurs preus ho justifiquen.

Turrons :: Conserves :: Embutits
:: Vins de totes menes ::

JOSEP FONTANET ROIG

Catalunya, l :: Teléfon núm. 19

G A N D E S A